

■ For ni år siden gled Morten i en mudderpøl. Hans venstre ankel brækkede 14 steder. Efter mange års smertehelvede valgte Morten at få fjernet sit ben.

■ Nu skal han genoptrænes og lære at gå med protese, så han hurtigt kan nå målet - at komme ud og køre på sin motorcykel til foråret

MANDEN der ville af med sin FOD

3:3

- Nu kan jeg tage benet på nakken

- Hej Camilla, er du her endnu? spørger Morten mig med et forundret smil.

Det er tredje gang han stiller mig det spørgsmål.

Det er ikke mere end ti minutter siden, han blev vækket på operationsbordet, efter lægerne havde amputeret hans ben.

Han er stadig påvirket af narkosen.

Det er kun en måned siden, at Morten kom ind på Fyens Stiftstidende en kold decemberdag og fortalte mig, at han havde besluttet sig for at få fjernet sit ene ben efter mange år med smerter, men beslutningen har været to år undervejs.

Det værste er overstået nu. Morten har fået fjernet sit

syge ben, og skal nu til at genoptræne.

Og han har travlt. Han vil nemlig kunne køre på sin motorcykel om tre måneder.

Smerteskala fra et til ti

En sygeplejerske er ved at køre Morten hen på en opvågningsstue.

- Nu begynder det at gøre lidt ondt, siger Morten, da han kommer ind på stuen.

Droppet med bedøvelsen, som sygeplejersken lagde i Mortens baglår virker ikke.

- Vil du have en hånd at klemme? spørger narkosesygeplejersken, der er fulgt med ind til opvågningen.

En anden sygeplejerske giver ham nogle morfinpiller.

- Du får ikke lov til at gå

herfra, før vi har sat en stopper for de smerter, siger hun med et glimt i øjet.

Morten griner lidt af sygeplejerskens vittighed, inden han kækt svarer:

- Det kan godt være, men jeg er den eneste af os to, der kan tage benene på nakken.

Det spænder i benet, og gør mest ondt inde i stumpen. Morten tager nogle dybe indåndinger.

- Det strammer ad helvede til, siger han anspændt, imens han puster ud.

Han bukker sit højre ben og presser foden mod sengegærdet for at aflede tankerne fra smerterne i stumpen.

Sygeplejersken kommer med mere morfin og beder Morten fortælle, hvor ondt

han har det på en skala fra 1 til 10.

- Ti, helt klart ti, pruster Morten.

- Vil I tænde for musikken, spørger sygeplejersken sine kolleger.

- Jeg skal ikke ud og danse nu, stønner Morten, imens han skærer ansigt på grund af smerterne.

Sygeplejersken forklarer, at musikken kan få Morten til at tænke på noget andet.

- Det er bare en tilstand. Det er bare en tilstand, meser han for sig selv.

Heling på den halve tid

Efter en halv time begynder morfinen at virke.

Smerterne går fra 10 til 7 på skalaen. Efter en time når

de helt ned omkring tre.

Den ene kirurg kommer ind på opvågningsstuen.

- Operationen er gået rigtig godt. Det er en virkelig god stump, fortæller han Morten.

Morten vil gerne se stumpen, men sygeplejersken er ikke sikker på, at det er en god ide.

Det kan nemlig forværre smerterne. Men Morten insisterer, og sygeplejersken løfter tæppet.

- Der mangler sgu da noget, siger han med et stille grin.

Hans blik bliver lidt fraværende, imens han kigger på benet.

Så kigger han op og lægger tæppet over sig.

- Det er egentlig utroligt, hvad man udsætter sig selv for.

Morten har bedt sine børn om først at komme på besøg dagen efter operationen. De andre gange, han er blevet opereret, har han været meget syg af narkosen, og det vil han ikke have, de skal se igen.

Denne gang gør narkosen ham ikke syg, og han er glad for, at han har selskab.

- Det er meget rart, at I er her, så jeg ikke skal ligge her alene, siger han til mig og fotografen Asbjørn.

Morten tilbringer kun ni dage på OUH efter sin operation.

Det er næsten to uger mindre, end den gennemsnitlige amputeringspatient normalt ligger.

” Det er egentlig utroligt, hvad man udsætter sig selv for.

Morten Reseke efter han er vågnet op med smerter og har konstateret, at der mangler noget.

■ Morten skal bukke og strække stumpen, for at musklerne ikke trækker sig sammen efter operationen. Her træner han i sin seng på OUH.

■ Da Morten vågner fra narkosen efter operationen vælter smerterne ind over ham. Bedøvelsesdroppet i baglåret virker ikke, og hans krop er længe om at optage morfinen.

